



DISPLACEMENT:
PHOTOGRAPHS FROM THE SHADOW
OF THE TOMISLAWICE MINE

Ulla Wizenewicz





La mina de Turzlowica (Polonia) se abre las
 reves puertas al 2010. El sus funcionamiento está
 basado en el sistema de minería a cielo abierto:
 una actividad industrial d'alt impacte
 mediambiental sobre el terreno on s'estenen el
 llagun (brown-foes) per al sus energías. Aquest
 aporta el 93% de tota l'energia del país. A mitja
 termini, la mina acabarà amb l'agotament del llac
 Goplo. Els habitants de la regió ja són víctimes
 de las consecuencias per l'explotación
 i el desplaçament obligatori.

La mina de Turzlowica (Polonia) abrió sus
 puertas en 2010. su funcionamiento está basado en
 el sistema de minería a cielo abierto: una actividad
 industrial de alto impacto medioambiental sobre
 el terreno que extrae el lignito (carbón pardo) para
 el sus energías. Dicho material suministra el
 93% de toda la energía del país. A plazo medio,
 la mina acabará con el agua del lago Goplo.
 Los habitantes de la región ya son víctimas
 de sus consecuencias por la explotación y el
 desplazamiento obligatorio.

The Turzlowica (Poland) mine started operating
 in 2010. It functions using the "open cast coal
 mining" system: an industrial practice with a high
 environmental impact on its surroundings, where
 lignite (brown coal) is extracted for use in energy
 production. This material supplies 93% of the
 energy for the entire country. In the medium term,
 the mining activity will deplete the water in Lake
 Goplo. The inhabitants of the region are already
 victims of these consequences due to the forced
 expropriation and resettlement.





© M. F. FERRER

La germana més gran dels 11 germans que
"estan al costat de la mare a un edifici comunitari de
la zona germana perquè mentre juguen al carrer".

La mare de les 11 germanes que vivien en el país
de la immensitat d'un país d'immigrants, en les seves
manes i en un edifici comunitari.

One of the eldest of 11 siblings living on the edge
of the city, in a building where the community
takes its children who come from complicated

Maribel Aulló, periodista espanyola
En la memòria dels meus pocs de memòria, les emocions i la sensació de noves experiències típiques de la infància. M'imagino l'olor de l'incens de la bulla, un olor impregnant a la pell. Un dels meus nens a la casa i a la mare que estan a l'altre costat de la valla i es pregunta per què no heu quedat allí en lloc d'anar amb ella a jugar.

Papete Ruiz, observador
En una zona pública. És un joc de guerra que està deteriorada. El moment arriba sospès en un instant. Tots estan a l'espera d'alguna cosa. Els seus observadors que passen a l'altre banda de la valla no semblen que hi hagi més vida degut als arbres que es veuen al fons. La valla limita el terreny, com si un dia l'haguessin tancat i no es pogués obrir de nou.

Maria Noel Reyes Soto de Tejeda, psicòloga
En una mare amb les seves 11 criatures. Probablement, una família que no té moltes recursos i que es veu obligada a buscar-los un no lloc. Els seus nens creixen en una zona per veure si troben alguna cosa útil. No crec que sigui una cosa perquè la bulla no té paraula. Els seus nens passen mentre a la mare, estan preocupats per ella. Un moment trista.

Romina Pazides, periodista
El personatge principal de la foto és la mare que acompanya als nens. Està en un parc de jocs per passar el temps. És un contexte d'educació no formal que no depèn de cap institució. Ho fa de forma voluntària perquè veu que és necessari estar al costat d'aquelles criatures que provenen de situacions socials complicades.

Laura Gilhetti, antropòloga
Crec que estan en un contexte rural europeu. La mare amb les seves criatures, està passant amb tranquil·litat. Se les veu còmodes al camp. Els seus nens juguen en absoluta tranquil·litat, al seu costat no hi ha una mare que s'ha de preocupar perquè la bulla no té paraula. Els seus nens passen mentre a la mare, estan preocupats per ella. Un moment trista.

Guillermina Aguirre, advocada
Més menys que intentar entrar en un parc. Totes en un lloc a les afertes d'una ciutat. Segurament es tracta d'una zona rural. Sembla haver-se i estar en absoluta llibertat. Nens d'una altra època que juguen a l'aire lliure i no continuen els videojocs. La imatge no és un moment trista, hi veig com una imatge més que intenta una situació condiana.

I tu què hi veus?

Personas con tu
interpretan una
fotografía seleccionada
de un dels reportajes

Homotage a John Berger
"Una altra manera d'explorar"

Homotage a John Berger
"Una manera de créixer"

Homotage to John Berger
"Remember 'Way of Talking'"

¿Y tú qué ves?

Personas como tú interpretan una fotografía seleccionada de uno de los reportajes

Maribel Aulló, periodista espanyola
En la memoria de mis pocos de memoria, las emociones y la sensación de nuevas experiencias típicas de la infancia. Me imagino el olor a incienso de la bulla, un olor impregnando en la piel. Uno de los niños mira a la cámara y a la mamá que están al otro lado de la valla y se pregunta por qué no heis quedado allí en lugar de ir con ella a jugar.

Papete Ruiz, observador
En una zona pública. Se ve por la guerra que está deteriorada. El momento parece suspendido en un instante. Todos están a la espera de algo. Los niños observan que sucede al otro lado de la valla desde porque que haya más vida debido a los árboles que se ven en el fondo. La valla limita el terreno, como si un día la hubieran cerrado y no se hubiera vuelto a abrir.

Maria Noel Reyes Soto de Tejeda, psicóloga
En una madre con sus criaturas. Probablemente, una familia que no tiene muchos recursos y que se ve obligada a buscarlos desde no lloc. Los niños están creciendo en una zona para ver si encuentran algo útil. No creo que sea una cosa porque la valla no tiene palabra. Los niños están parados mirando a la madre, están preocupados por ella. Un momento trista.

Romina Pazides, periodista
El personaje principal de la foto es la mujer que acompaña a los niños. Está en un parque de jocs per passar el temps. És un contexte d'educació no formal que no depèn de cap institució. Ho fa de forma voluntària perquè veu que és necessari estar al costat d'aquelles criatures que provenen de situacions socials complicades.

Laura Gilhetti, antropòloga
Crec que estan en un contexte rural europeu. La mare amb les seves criatures, està passant amb tranquil·litat. Se les veu còmodes al camp. Els seus nens juguen en absoluta llibertat. Nens d'una altra època que juguen al aire lliure i no continuen els videojocs. La imatge no és un moment trista, hi veig com una imatge més que intenta una situació condiana.

Guillermina Aguirre, advocada
Més menys que intentar entrar en un parc. Totes en un lloc a les afertes d'una ciutat. Segurament es tracta d'una zona rural. Sembla haver-se i estar en absoluta llibertat. Nens d'una altra època que juguen al aire lliure i no continuen els videojocs. La imatge no és un moment trista, hi veig com una imatge més que intenta una situació condiana.

What do you see?

Everyday people interpret a selected picture of one of the reports.

Maribel Aulló, wandering journalist
It reminds me of the games I played when I was a girl, the emotions and the search for new adventures, typical of my infancy I imagine the smell of incense of the bulla, a smell that stays on your skin. One of the boys looks at the young woman and the girl who are on the other side of the fence and he asks himself why they're stayed there instead of going with them to explore.

Papete Ruiz, observer
It's a poor area. We can see by the deteriorated fence. The moment appears to be suspended in an instant. Everybody is waiting for something. The children observe what happens on the other side of the fence where it seems there is more life because of the trees you can see in the distance. The fence defines a limit, as if one day they closed it and nobody ever opened it again.

Maria Noel Reyes Soto de Tejeda, psychologist
It's a mother and her three children. Probably a family with limited resources who are obliged to look for them where they shouldn't. The children are growing a conscience to see if they can find something useful. I don't think that it's a fence because the fence doesn't have a lock. The children stand there looking at their mother, they're worried about her. It makes me feel sad.

Romina Pazides, writer
The main character of the photo is a woman who accompanies the children. She's in a ball park to pass the time. It's a context of non formal education which doesn't depend on any institution. She does it voluntarily because she feels it's necessary to accompany these children who come from complicated social situations.

Laura Gilhetti, anthropologist
I think that it's a rural European context. The mother is walking calmly with her children. They look comfortable in the countryside. The children play absolutely peacefully, they aren't trying to reach any specific goal, they're on the fence as if they could be on a slide, they make the same use of it. It's a completely carefree situation.

Guillermina Aguirre, lawyer
They are children trying to enter a park. It takes place in the outskirts of the city. It's very likely a big city. They seem to be having fun, with absolute freedom. They're children of another era who play out in the open air and don't know anything about video games. The image doesn't represent much to me, I see it as one more image that captures an everyday situation.